

Když věřící na tréninku vyzkoušejí jednoduché nástroje s nevěřícími lidmi kolem sebe, bývají celí překvapení, že se i se současnými českými a slovenským nevěřícími dá mluvit o Ježíši, o Bibli a v konečném důsledku i o Dobré zprávě – tedy o evangeliu.

A my jsme vždycky znovu překvapení, že ti věřící jsou z toho překvapení.

Pamatuješ? Když na příklad účastníky tréninku hned na prvním setkání požádáme, aby s někým ze svých neobrácených známých probrali „křesťansko-český slovníček“ a požádali je o vyplnění druhého a třetího sloupce, jsou překvapení, že jim ti nevěřící ochotně vyhoví a doslova rádi to pro ně se vší pozorností a pílí udělají!

Taky jsi to tehdy zkoušel/a? V prvním sloupci jsou naše vzácná křesťanská slova.

Nevěřícího kamaráda požádáme, aby nám do druhého sloupce napsal, jakou představu v něm každé to naše slovo vyvolává. A potom chceme, ať do třetího sloupce napíše, jak to říct jinak, aby mu to dávalo smysl a aby uchopil reálnou podstatu. Vyplnění tabulky bývá pro naše nevěřící známé sympatické a s překvapivou vstřícností a ochotou to pro nás udělají.

„A zkoušel jsi někdy číst Bibli? Nemyslím náboženství ani církve, prostě Bibli?“ můžeme pak přirozeně pokračovat. Ve svém vlastním prostředí si s tebou budou o té Bibli rádi povídat!

A možná si k ní i přisednou.

Zkusíš někomu z věřících přátel vysvětlit „křesťanštinu“ a vyzveš je, aby taky křesťansko-český slovníček vyplnili s někým ze svých nevěřících známých? Pravděpodobně i ty budeš překvapený/á, jak jsou ti věřící z odezvy nevěřících překvapení.